

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-3589/1
17/12/2025. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

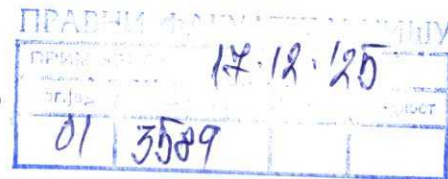
О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Право на азил у Републици Србији”, кандидата Стојановић Петра, број досјеа М027/23-УП, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 17/12/2025. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

Катедри за јавно-правне науке
Правног факултета Универзитета у Нишу

На предлог Катедре за јавно-правне науке, Одлуком Декана Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 01-3452 од 09.12.2025. године – саобразно члановима 34. и 35. Правилника о мастер академским студијама права – образована је Комисија за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом „Право на азил у Републици Србији“, кандидата Петра Стојановића, број досијеа М027/23-УП, у следећем саставу:

1. проф. др Дејан Вучетић, редовни професор (председник комисије,
2. ментор)
3. проф. др Милош Прица, ванредни професор (члан комисије)
4. доц. др Марија Драгићевић Ђорђевић, доцент (члан комисије)

Комисија за оцену и јавну одбрану завршног рада после прегледа завршног рада, Катедре за јавно-правне науке подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Завршни рад под називом „Право на азил у Републици Србији“ кандидата Петра Стојановића, написан је на 72 странице компјутерски обрађеног текста. Литерарну основу рада чине релевантни домаћи и страни правни извори. У погледу структуре, завршни рад се састоји, рачунајући увод, из осам тематских целина и закључних разматрања, које представљају повезане целине.

У уводном делу рада кандидат разматра појам и опште карактеристике азила, дефинишући га као спој државног суверенитета и међународних стандарда заштите људских права. Посебна пажња посвећена је историјском развоју института, од античких и средњовековних облика уточишта до савременог међународног права, укључујући Универзалну декларацију о људским правима и Женевску конвенцију из 1951. године. Такође, указано је на актуелност теме услед мигрантске кризе и положаја Србије као транзитне земље.

Друга глава рада посвећена је правној регулативи азила у Републици Србији. Кандидат анализира хијерархију правних аката, почевши од Устава Републике Србије који гарантује право на уточиште, преко Закона о азилу и привременој заштити, до Закона о странцима и релевантних подзаконских аката. У оквиру овог поглавља детаљно су обрађена основна начела поступка, као што су начело забране враћања (non-refoulement), забране дискриминације, јединства породице и заштите најбољег интереса детета. Такође, посебно је анализиран положај осетљивих група тражилаца азила, са фокусом на изазове у идентификацији и заштити малолетника без пратње.

Трећа глава представља централни део рада и детаљно описује поступак остваривања права на азил у Републици Србији. Кандидат објашњава ток првостепеног поступка пред Канцеларијом за азил, почевши од изражавања намере и регистрације, преко подношења захтева и саслушања, до доношења одлуке. Анализирани су услови за усвајање захтева, али и разлози за одбијање или одбацивање, укључујући концепт сигурне треће земље. Посебан осврт дат је на другостепени поступак пред Комисијом за азил и судску заштиту пред Управним судом. У овом делу рада приказан је и институт привремене заштите као механизам за масовни прилив расељених лица, као и најновији статистички подаци о броју захтева и одлукама надлежних органа за 2024. годину, укључујући податке о држављанима Украјине и Руске Федерације.

Четврта глава бави се кривично-правном заштитом система азила. Кандидат анализира кривично дело из члана 350а Кривичног законика – Омогућавање злоупотребе остваривања права на азил у страној држави, објашњавајући заштитни објект и радње извршења. Такође, обрађена је и кривичноправна заштита од дискриминације из члана 387. Кривичног законика, чиме се штити једнакост и достојанство тражилаца азила.

Пета глава указује на недостатке у функционисању система азила у Републици Србији. Аутор идентификује проблеме попут недостатка капацитета, мањка стручног кадра, дуготрајних процедура и ниске стопе одобрених азила. Посебно се наглашавају изазови у интеграцији лица којима је одобрена заштита и проблеми са приступом процедури на границама.

Шеста глава садржи упоредноправну анализу система азила у Црној Гори, Хрватској и Италији. За сваку државу приказан је законодавни оквир и његова усклађеност са стандардима Европске уније. Кандидат пореди ниво судске контроле, механизме привремене заштите и праксу интеграције, истичући разлике између „безбедносно оријентисаног“ приступа у Италији и система у Србији.

Седма глава обрађује актуелни проблем ограничавања ефективног приступа праву на азил у Европској унији. Анализира се пракса незаконитог враћања миграната (pushback) и „ланчаног протеривања“, уз позивање на релевантну праксу Европског суда за људска права, укључујући случајеве против Мађарске и Италије.

У закључку рада, кандидат сумира резултате истраживања, оцењујући да Србија има солидан нормативни оквир који је у великој мери усклађен са европским стандардима, али да пракса показује бројне изазове у примени. Предложене су мере за унапређење, укључујући јачање институционалних капацитета, бољу информисаност тражилаца азила и развој програма интеграције.

Кандидат је у раду извршила свеобухватну анализу института азила, успешно повезујући теоријске поставке, међународне стандарде и домаће законодавство са практичним проблемима и статистичким показатељима. Рад одликује логична структура и критички осврт на функционисање система азила.

Закључак и предлог

После разматрања завршног рада под називом „Право на азил у Републици Србији“, Комисија је става да је кандидат Петар Стојановић успешно обрадио комплексну и друштвено значајну тему.

Ослањајући се на релевантну домаћу и страну литературу, законске прописе и праксу међународних и домаћих судова, аутор је одговорио постављеном циљу истраживања. Посебну вредност раду даје анализа најновијих статистичких података и уочавање практичних проблема у систему азила, уз понуђене препоруке за њихово превазилажење.

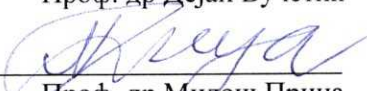
Комисија закључује да завршни рад кандидата Петра Стојановића представља резултат самосталног истраживачког рада. Кандидат је показао способност да систематизује материју и примени правничка знања на актуелна питања из области људских права и управног права.

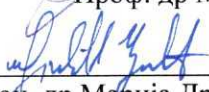
С обзиром на то да су испуњени услови из члана 35. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је завршни рад, под називом „Право на азил у Републици Србији“ кандидата Петра Стојановића, подобан за јавну одбрану, те предлаже Катедри за јавно-правне науке Правног факултета у Нишу да усвоји овај Извештај.

У Нишу, 17.12 2025. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Проф. др Дејан Вучетић

Проф. др Милош Прица

Доц. др Марија Драгићевећ Ђорђевић